

HENKILÖKOHTAISESTI

Vesa Ollilainen kehottaa kristittyjä palaamaan Raamattuun

Teksti: Miina Hakonen

Teologian tohtori Vesa Ollilainen on STI:n työvaliokunnan jäsen ja käy instituutissa myös tuntiopettajana. Hän on Uuden testamentin asiantuntija.

Vesa Ollilainen johtaa Ryttylässä Kansanlähetysoyhtymän teologilinjaa ja on koulutukseltaan teologian tohtori. Hänen perheeseensä kuuluvat vaimo Maijun lisäksi kolme pientä lasta, Joel, Jeremias ja Lilja.

Työ teologilinjassa vetäjänä on samaan aikaan sekä monipuolista että haastavaa. Linjalla pysähdytään monien tärkeiden kysymysten äärelle: Onko Jumala olemassa? Mihin Raamattua tarvitaan? Mitä pelastukseen tarvitaan? Näihin kysymyksiin etsitään vastauksia opiskelijoiden kanssa luennoilla ja muun toiminnan kautta, mutta Vesan työhön lukeutuu paljon muutakin. Omasta linjasta on pidettävä huolta, ja siksi työ edellyttää sekä nykypäivän elämistä, että tulevaisuuden pohdintaa ja siihen varautumista.

Vesa pitää työstään erityisesti kahdesta syystä. Oppituntien valmisteleminen, itse opettaminen ja kirjoittaminen on mukavaa, mutta erityisen arvokkaaksi hän kokee kanssakäymisen opiskelijoiden kanssa ja pyrkii siihen, että he saisivat mahdollisimman paljon irti ajastaan Ryttylässä.

Opiskelutaustaa

Vesa opiskeli Åbo Akademiassa ja valmistui teologian maisteriksi vuonna 2003 pääaineenaan Uuden testamentin eksegetiikka. Tohtoriksi hän väitteli toukokuussa 2008 aiheenaan tuhlaajapoikavertaus.

Kun Vesalta kysäistään vinkkejä nykyisille teologian opiskelijoille, hän toteaa huvittuneesti, että sellaisesta vastauksesta uhkaa helposti tulla lista siitä, mitä itse olisi opiskeluaikana pitänyt tehdä toisin. Tärkeimmäksi neuvoksi Vesa kuitenkin nostaa omasta uskonelämästä huolehtimisen, johon lukeutuvat sekä Raamatun lukeminen itsekseen että muiden kanssa. Ilman seurakuntayhteyttä usko yliopistomaailmassa helposti kuihtuu, koska yliopiston tarjoamat eväät sen ylläpitämiseen ovat usein hyvin köykäiset. Olisi myös hyvä teologian pönttämisen lisäksi harjoittaa sitä käytännössä: yliopistotutkimus on hyvin erilaista kuin saarnojen valmisteleminen tai opetusten pitäminen itse. Samalla kun käytännön työstä saa harjoitusta tulevaisuutta varten, pystyy

Kuva: Philippe Gueissaz

helpommin myös hahmottamaan oman paikkansa ja karsimaan pois niitä suuria luuloja, joita omasta osaamisesta kenties on kertynyt.

Omaa opiskeluaikaansa pohtiessaan Vesa toteaa, että olisi pitänyt alusta asti pyrkiä harjoittamaan kriittistä ajattelua ja harjoitella vastaamaan sellaisiin väitteisiin, jotka on suunnattu klassista kristinuskosta vastaan. Tällaisia taitoja on kyllä kertynyt matkankin varrelta, ja se on saanut arvostamaan kestävää eksegetiikkaa, joka avaa Raamatun maailmaa uskoa rakentavalla tavalla.

Suhde Suomen teologiseen instituuttiin

Koska Vesa opiskeli itse Turussa, hän ei päässyt omana opiskeluaikanaan juuri-

kaan hyödyntämään STI:n palveluita. Toisaalta se harmitti, mutta toisaalta ajatus siitä, että ainakin Helsingissä opiskelijoilla oli Suomen teologinen instituutti tukeanaan, tuntui myös ilahduttavalta.

Jatko-opiskelujen ja työelämään siirtymisen myötä Vesa on päässyt käymään STI:llä enemmän erilaisten opetustehtävien muodossa. Vesa tukee STI:tä varsin mielellään omien mahdolluuksiensa puitteissa ja on tälläkin hetkellä mukana STI:n työvaliokunnassa.

Neuvoja kristityille

Kun Vesalta tiedusteltiin, millaisia neuvoja hän haluaisi nykyajassa eläville kristityille antaa, ensimmäiseksi hän nosti esiin sen, että meidän tulisi yhdessä palata Raamattuun. Sen varassa kirkko seisoo tai kaatuu, aivan kuten tekevät yksittäiset kristitytkin. Ajan tuulten suunnat vaihtuvat, mutta Jumalan Sana ei muutu. Muotiarvojen, leimojen tai muiden sellaisten ei pidä hämätä kristittyjä päivittämään kristinuskoa ajalle sopivammaksi. Sen sijaan tarvitsemme enemmän rohkeutta ja uskallusta, sillä joskus on tarpeen jopa kärsiä Kristuksen tähden.

Toisena tärkeänä neuvona Vesa haluaisi muistuttaa kristittyjä evankeliumista. Sekin tuntuu olevan nykyajan kristityiltä hukassa, mutta meidän tulisi muistaa, että evankeliumi on kuitenkin Jumalan voima: sekä pelastukseen että pyhitykseen. Siksi meidän on ahkerasti ja lakkaamatta opettava ja saarnattava, mitä evankeliumi on. Työ on viime vuosina opettanut, kuinka luovuttamaton ja tärkeä evankeliumi Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta lopulta on.